

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Landstinget. № 17.

Ottende Session.

14de Møde.

Tredagen den 19de Decbr.

(Forts.)

Beskyld: Med Hensyn til, hvad den høitærede Minister har ansøgt, veed jeg ikke ret, om deri ikke er en Misforstaaelse af de Uttrin-ger, hvormed jeg indledede mit Foredrag, idet Ministeren yttrede, at jeg havde villet paa- tvinge ham Navn af Finantsminister. Jeg troer udtrykkelig at have sagt, at Ministeren ikke var officiel Finantsminister, men at den Minis-ter, under hvem Kongerigets Finanser er henlagt, i Virkeligheden er Kongerigets Fi- nantsminister. Derimod har den ærede Minis-ter ingen Indvending gjort, og jeg skal derfor ikke gaae videre ind derpaa; men dersom det ønskes, troer jeg ikke det er vanskeligt at godtgjøre, at det hele Finantsvæsen for Kongerig-ets Bedkommende er henlagt under ham; om han officielt fører Navn af Indenrigsminister, forekommer mig ikke at have Synnerligt at betyde.

Den meget ærede Minister yttrede dernæst med Hensyn til min Betragtning af, hvor en Skattelov efter sin finantstille Natur rigtigst bør forelægges først, at det ikke var hans Be- tragtning, fordi Retten til at forelægge denne Lov enten i Folkethinget eller i Landstinget var ubetinget givet i Grundloven. Jeg har slet ikke indladt mig paa Retspørgsmaalet, jeg har kun ansøgt, at naar man betragter en Skattelov fra den finantstille Side, er det efter min Anskuelse rigtigst, at den forelægges først i Folkethinget, fordi en Skattelov staaer i en saa nær Forbindelse med Finantsloven, at

den ikke vel kan behandles uden først at være forelagt i den Deel af Rigsdagen, hvor Fi- nantsloven kommer først frem. Det kan være en urigtig Anskuelse, men den gjendrives ikke derved, at den meget ærede Minister yttre, at han har Ret til at fremlægge den enten i det ene Thing eller i det andet. Det er dernæst bleven ansøgt af den meget ærede Minister, at Forslaget er fremkommet efter Conference med ansæte og hæderværdige Kjøbmand, og at det navnlig var, fordi de fandt sig trykkede ved den nuværende Tilstand, at den meget ærede Minis-ter har troet, at det vilde være til Gavn at foretage denne Nedsættelse i Stempelgebyret. Jeg skal herved bemærke, at jeg i saa Henseende aldeles ikke nærer nogen Tvivl, men jeg skal dog tilføie, at det ikke blot er Kjøbenhavn, hvorom her er Tale, og at jeg vil troe, at dersom den meget ærede Minister ogsaa hen- vendte sig til Folk udenfor Kjøbenhavn, saa vilde han dog maaskee komme til en noget modificeret Anskuelse. Jeg troer ogsaa, at der her i Forsamlingen ere flere Medlemmer til- stede, som herom ville kunne give Oplysning. Jeg maa dernæst udhæve, at det navnlig er med Hensyn til de tre Maaneders Bexler, at en Demoralisation finder Sted og disse udgjøre jo den største Deel af de cirkulerende Bexler, og jeg kunde godt forstaae — og i den Henseende maa jeg være enig med den meget ærede Mi- nister — at dersom man indførte et lavt Stem- pelgebyr for alle Bexler, altsaa ogsaa for de 3 Maaneders, saa vilde det træde ind med en ganske anden Kraft, saa vilde der ikke være synnerlig Fare for, at Misbrug med Stempel- papir vilde finde stor Indgang. Nu derimod stiller man Sagen, forekommer det mig, i en meget uheldig Stilling. Om de Folk, der ud-